

Chauffør kan man da altid blive....?

Fra tid til anden oplever jeg, at konsulenter på jobcentrene lider af den opfattelse, at enhver kan blive chauffør, hvis blot vedkommende bliver udstyret med et stort kørekort. Nu forholder det sig jo således, at de færreste chaufførjob kan klares med kørekortet alene. Man skal have kvalifikationsbevis, førerkort og diverse certifikater, for lovligt at kunne udføre de opgaver, man nu engang får som chauffør. Lige nu oplever jeg folk i aktivering, som man forsøger at opkvalificere – et herligt kommunalt udtryk – ved at sende dem på kurser, hvor de erhverver kørekort til lastbil og bus. Hvad der undrer mig er dog, at man ikke ofrer en fuld chauffør uddannelse på folk, når man er i gang, frem for at de hele tiden skal veksle imellem mere eller mindre ligegyldig aktivering og målrettede kurser. Men for den arbejdsløse borger er det selvfølgelig altid rart at rykke fra ”team på vej fremad” til ”team jobparat.”

Når jeg er lidt ambivalent i min holdning til jobcentrenes forsøg på at uddanne flere chauffører, skyldes det først og fremmest, at mange af dem man sender på kursus, godt kan være i det, man kalder deres bedste alder, altså i fyrrerne eller halvtredserne. Selv om de sagtens kan klare kurserne og køreprøverne, er jeg nemlig ikke sikker på, at de alle sammen har psyken til et chaufførjob. Hvis man i tyve år har stået på et svineslagteri og skåret grisemaver op, er det ikke sikkert, man vil sætte pris på de skæve arbejdstider og lange arbejdsdage, der hører med til jobbet som chauffør, ligesom man ikke nødvendigvis vil glæde sig over at tilbringe de fleste af ugens nætter på hylden i en lastbil. Det er også langt fra sikkert, at en eventuel ægtefælle kan vænne sig til at husalterets surround sound ikke længere akkompagneres af farmands højlydte snorken fra hjørnesofaen. Som modstykke til ovenstående, mindes jeg, dengang en jobkonsulent fik den

geniale ide at opkvalificere mig til at passe en maskine i træindustrien. Uden at gå i detaljer kan jeg godt sige, at det ikke er gået over i historien som verdens mest vellykkede projekt. Og jeg mindes endnu med rædsel, hvor langsomt urene kan gå på sådan en fabrik. Omplantninger forløber ikke altid så let, som man kunne ønske det.

Det er kort sagt helt klart mit indtryk, at folk, der er vokset op med transportbranchen også har de bedste muligheder for at få et fornuftigt liv ud af jobbet som chauffør. Og det skader bestemt ikke, at ægtefællen også har et forhåndskendskab til branchen. Vi kender nok alle sammen til det, at man får et par opgaver med hjemmefra. Det kan være, man skal tænke lidt over, hvem der skal med til kobberbrylluppet om et par måneder, og hvad man kan tillade sig at skrive på ønskesedlen, uden det virker for krævende. Eventuelt også et forslag til, hvordan hulen man får betalt gildet. Når man så kommer afsted ud ad landevejen, kan man godt gå hen at glemme den slags ting i farten. Der er nemlig fuldt tryk på kedlerne hele ugen, og skal man oven i hatten slås med en træls speditør og en bil, der ikke vil makke ret, er det vel også meget forlangt, at man også skal huske opgaverne hjemmefra – og tante Olgas fødselsdag, hvor man burde have ringet og sagt tillykke! Den slags er der større chance for, at en kone, der er vokset op med branchen er forberedt på. Forstående koner eller ej, skal man nok regne med, at konerne fremover vil stille større krav til ens deltagelse i familiens dagligdag, og det bliver nok et af de store spørgsmål fremover, hvordan den enkelte vil tackle det. Måske var det et relevant emne at undervise kommende chauffører i, frem for at hænge sig i deres gennemsnit i dansk og matematik.

Og netop karaktererne i dansk og matematik rider sikkert mange unge chaufføraspiranter som en mare. For nu skal man pludselig have to i gennemsnit for overhovedet at komme ind på

chaufføruddannelsen. Det kan selvfølgelig lyde af lidt, set i forhold til, hvad der kræves så mange andre steder. Men man skal ikke læse ret mange indlæg i diverse chaufførgrupper på de sociale medier, før man får et indtryk af, hvor store problemer mange (ikke alle) har med stavningen, og sproget i det hele taget. Men her er min pointe altså, at det sjældent er så slemt, at jeg ikke forstår meningen med et indlæg. Og inden man begynder at pege fingre ad folk, fordi der er noget, der kniber for dem, kan man jo passende spørge sig selv, om der så ikke er andre områder, hvor de er meget dygtigere end gennemsnittet. Og det er der som regel. Men er i landet – og i så mange andre lande – er det desværre sådan, at folkeskolen først og fremmest er en forskole til en akademisk uddannelse, og som følge deraf, virker skolen som en sorteringscentral, hvor man enten havner i bunken med gymnasieegnede, eller bunken med uduelige. Det går især ud over den sidste gruppe, som ikke kan undgå at forlade skolen med et lavt selvværd, selv om de som regel ikke fejler andet, end at hænderne sidder rigtigt på dem, eller at de er fandens gode til at styre maskiner, kraner, lastbiler osv., og i det hele taget har den evne til at tænke praktisk, som mange akademikere helt mangler.

Af nævnte grunde tror jeg ikke på den gamle frase om, at man da altid kan blive chauffør. Men jeg håber, at de fjollede karakterkrav, man stiller til uddannelsen, vil blive skrottet, så de, der har netop de evner der skal til for at klare dette job, også får chancen for at få det.